

училъ, въ Цариградъ ли или въ Влашко. Първото е по-вѣроятно, такъвъзъ нѣщо съмъ слушалъ и азъ; нѣжека си дойдъ на прѣдмѣта и азъ да ти опиша пѣкънаши Цариградски новини и приключения. Ний приятелю, имахми тукъ едно твърдѣ важно събитие — смъртъта на Султанъ Махмуда, тойзи рѣдкий Отоманский Монархъ, който съкруши Яничаритѣ съ извънрѣдно постоянство и дързость и който, като му залепили при палата онѣзи Сатира, неприятелитѣ му и несъгласнитѣ съ неговата политика и дѣйствия:

„Етеръ, Махмудъ, Етеръ, — Стига Махмудъ, стига,

Кардашинтанъ олуреунъ даа бетеръ. — „Отъ брата си по злѣ ще изпатишь“.

Разумѣвали убития му братъ, Султанъ Мустафа, той самъ, като излѣзълъ и прочелъ това заплашително писмо, е подписалъ самъ подъ него прочутия онзи тѣмъ отговоръ:

„Бенъ саа олдукчешъ, сикиктъръ ананъзъ, — Дору съмъ азъ живъ, спукана Ви е работата.

— Бенъ йолдюктенсора, Московтуръ бабанъзъ. — Ако ли азъ умрѣ, московеца ще Ви бѣде баща.

Азъ съмъ го срѣщалъ и виждалъ съ синоветѣ му заедно по нѣкой пѣтъ! Наистина, личенъ, сериозенъ и достоенъ царь! Внезапно, както е тука Отоманский обичай, теллалитѣ съобщихъ, че се Въцарява спнъ му, Султанъ Меджитъ, станѣхъ обикновеннитѣ церемонии и луминации и пр. и пр. и азъ, като ученикъ врѣдихъ се да вземъ Султанския подарѣкъ, нови бешличета, раздавани отъ нарочни чиновници по всичкитѣ училища и да ямъ зерде—пилавъ и пр. на Кехатханата, дѣто ни возиха съ мауни даромъ, и пакъ възврънѣха сѣкиго на махалата му . . .

Ний си слѣдвами уроцитѣ прилѣжно, всѣки спорѣдъ дарбата си. Азъ имамъ единъ, сѣщи фанариотинъ, съученикъ приятель на име Михаилъ Танталидисъ (полу поетъ), той има братъ, Илия Тантали-